

اسم مبالغه : فَعَال و فَعَالَة
اسم تفضیل : أَفْعَل و فُعَلَى (جمع: أَفَاعِل)
اسم مکان: مَفْعَل و مَفْعِل و مَفْعَلَة (جمع: مَفَاعِل)

بروزن مفعول
اسم مفعول
مُ - يَ ا مُ ا

بروزن فاعِل
اسم فاعل
مُ - يَ ا مُ ي
درس اول:

ادوات شرط

جواب شرط
(یا فعل یا جمله ی اسمیه (یا ف))
ترجمه: مضارع اخباری (اگر فعل باشد).

فعل شرط
(ماضی یا مضارع)
ترجمه: مضارع التزامی

اِن
مَنْ
مَا
إِذَا

درس دوم:

یا اسم خاص (عَلَم)
نکره ← معمولاً با تنوین (ترجمه: یک، ی، یک.. ی)
معرفه
یا با ال (مُعَرَّف بِال)

درس سوم:

درس چهارم: ۱. اگر بعد از اسم نکره، فعل بیاید در ترجمه "که"
۲. ماضی + مضارع فعل دوم ← ماضی استمراری

ماضی + ماضی فعل دوم ← یا ماضی ساده یا ماضی بعید
مضارع + مضارع فعل دوم ← یا مضارع اخباری یا مضارع التزامی

نُن + مضارع در ترجمه مستقبل منفی

درس پنجم: اَن
كِي
لِ
لِغِي
حَتَّى
+ مضارع در ترجمه مضارع التزامی

لِ + مضارع در ترجمه مضارع التزامی مثبت "باید"
(فقط با اول شخص و سوم شخص می آید.)

درس ششم: لَمْ + مضارع در ترجمه ماضی ساده ی منفی

لا ی نهی
+ مضارع در ترجمه
با دوم شخص : نهی فارسی
با اول شخص : "نباید"
با سوم شخص : "نباید"

صَارَ ، يَصِيرُ
شد(می شود)، گشت، گردید(می گردد)
أَصْبَحَ ، يُصْبِحُ

درس هفتم: کان
يَكُونُ كُن
بود می باشد باش
لیس
نیست

**مهم: كَانْ لِ : داشت لَيْسَ لِ : ندارد

كَانَ + ماضی در ترجمه ماضی بعید (خودِ كَانْ ترجمه نمی شود.)

كَانَ + مضارع در ترجمه ماضی استمراری (خودِ كَانْ ترجمه نمی شود.)

حقیقتاً